

УДК 070.489(71)=161.2

ІЛЮСТРОВАНІЙ МІСЯЧНИК ДЛЯ ДІТЕЙ «СОНЯШНИК»: ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ АСПЕКТ

Яблонський М.Р.

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки

На матеріалі ілюстрованого місячника для дітей «Соняшник» (Торонто, 1956–1961) досліджено специфіку організаційної роботи редактора Петра Волиняка. Закцентовано на ролі назви видання. Проаналізовано такі складники архітектури часопису, як задум зворотного зв'язку із читачами, особливості змісту. З'ясовано редакційно-видавничі недоліки журналу. Наголошено на специфіці роботи редактора з передплатниками видання.

Ключові слова: «Соняшник», преса діаспори, дитячий журнал, рубрика, реклама.

Постановка проблеми. І. Кедрин у доповіді, виволошеної «на зустрічі Мистців Америки й Канади в Торонті» (1954), характеризує ознаки української еміграційної періодики, зауважив зокрема її бідність, «що проявляється головню в ділянці пресової ілюстрації і в браку часописів для дітей» [4]. На американському континенті в 1920 рр. виходив друком англійською мовою журнал для підлітків «The Ukrainian juvenile magazine» (Jersey City). З 1934 р. в Чикаго видавався Офіційний Орган Ліги Української Католицької Молоді «Українська молодь / Ukrainian Youth» українською та англійською мовами (варіанти дещо відрізнялися), часопис містив відділ «Для наших найменших». У Вінніпегу з 1949 р. друкується «Мій Приятель», визначений редакцією як «Одинокий журнал для всіх українських дітей в Канаді й Америці» (у 1950 рр. – «Єдиний журнал для всіх українських дітей в Канаді й Америці»), який видає Центральня Українців Католиків. 1951 р. – початок виходу журналу української демократичної молоді «Молода Україна» (Торонто), 1954 р. – журналу для дітей кожного віку «Веселка» (Jersey City), 1963 р. – журналу української молоді «Крилаті» (Нью-Йорк).

Про періодичне видання для дітей «Соняшник» інформується в дослідженні д-ра Михайла Боровика «Українсько-канадська преса та її значення для української меншини в Канаді» (Мюнхен, 1977): «Журнал містить дитячі оповідання, поезії, казки та багато ілюстрацій. Матеріал для дитвори незавжди вмiло підібраний. «Соняшник» подає звітлення й світлина з дитячих виступів на концертах і академіях, що їх влаштовує «Рідна Школа» у вільному світі.

Головніші співробітники: І. Багрянний, В. Ворскло, С. Риндик, Дм. Соловей. З митців-графіків: Мирон Левицький, М. Битинський, О. Канюка. Журнал передруковує багато матеріалу з української радянської дитячої літератури. На своїх сторінках торговельних оголошень не поміщує» [1, с. 250].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У публікації О. Сидоренко представлено дитячі та пластові видання у європейських таборах переміщених осіб (Німеччина, Австрія, 1945–1950) [7]. Тематичний спектр «Соняшника» проаналізовано у статті У. Лешко ««Соняшник» – дитячий журнал українських емігрантів у Канаді (50–60 рр. ХХ століття)» [5].

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Однак поза увагою дослідників – організаційні завдання редактора Петра Волиняка (псевдонім Петра Кузьмовича Чечета. – М. Я.). Тому постала необхідність простежити специфіку цієї ділянки редакційної роботи.

Мета статті. Мета роботи – дослідити особливості організаційної роботи редактора в дитячому періодичному виданні.

Виклад основного матеріалу. П. Волиняк із 1950 р. видавав у Торонто універсальний місячник «Нові Дні» у власному однойменному видавництві, де на той час побачили світ і його підручники [2; 3], а згодом і ілюстрований місячник для дітей «Соняшник» (1956–1961). Вийшло друком 72 числа. На першій сторінці вказано рік видання, число, ціну (30 центів), на останній – ««Соняшник», ілюстрований місячник для дітей. Редактор – Петро Волиняк», вартість передплати на рік (з урахуванням країни проживання (Канада, США, Австралія, Великобританія, інші країни)), адресу видавництва.

Редактор видання точно не означив віковий ценз читачької аудиторії, але відразу у зверненні до читачів першого числа чітко сформулював мету часопису: «Ваш, діти, журнал «Соняшник» видається для всіх українських дітей поза Україною. У ньому друкуватимуться твори для менших і більших дітей. Тут ви читатимете вірші, оповідання і нариси про Україну та наш народ, про українські міста, ріки, моря, про наші степи та гори.

Тут ви матиме також оповідання з нашої історії, про нашу віру та церкву, про наші свята. Будуть також оповідання про наших великих людей.

У журналі буде багато малюнків та фот. У кожному числі будуть фота українських дітей в українських школах по всьому світі.

Журнал «Соняшник» помагатиме вам пізнати й любити нашу Україну» (1956. Січень, ч. 1).

«Бог і Україна – це провідні ідеї нашої дитячої літератури від її початків донині» – такі скерування визначено у виданні Об'єднання Українських Педагогів Канади «Що повинна прочитати українська дитина? Список книжок для дітей дошкільного і шкільного віку» (Торонто, 1957) [8, с. 6]. Проблематика та тематика періодичного видання П. Волиняка відповідає християнській та патріотичній настанові.

П. Волиняк, маючи досвід видання книг для дітей та підручників у власному видавництві «Нові Дні», в також письменницький досвід (П. Воли-

няк – автор творів, героями яких є діти, – «Лист із Волині» («Мати»), «Де предки спочили»), очевидно, усвідомлював, що комунікативна функція періодичного видання для дітей сприятиме ефективній реалізації навчально-виховних, наукових та розвивальних чи пізнавальних завдань. Водночас редактор і видавець в одній особі не визначає тематичну та функціональну спрямованість видання (часописи пізнавального спрямування (розважально-пізнавальні, розвивально-пізнавальні, науково-пізнавальні, навчальні, духовно-релігійні), ігрові та розважальні). Можна припустити, що П. Волиняк прагнув охопити різні галузі.

Доречно наголосити на ролі назви: образ соняшника формує асоціативні зв'язки з Україною. Загальновідомо, що образи, теми й мотиви, об'єднані патріотичними стрижнем, становлять цілий комплекс національної ідентичності, у якому провідними є Батьківщина (земля-матір), рідна мова, хата (сім'я). Соняшник – складник українського етнопростору, як і хата, верба, калина, садок вишневий, євшан-зілля, чайка, журавлі, степ, Дике поле, Савур-могила і т. ін. Вони апелюють до категорій пам'яті, свободи, як національної, так і особистісної, рідної землі / чужини, межі, межовості буття і т. ін. Тому закономірно, що національно-патріотична тематика – одна з провідних в ілюстрованому місячнику для дітей «Соняшник».

Часопис має окремі редакційно-видавничі недоліки: відсутність нумерації сторінок, не завжди вказано авторство текстів, ілюстрацій і світлин, цитат, якими названо фото, лише подекуди вирізняє рубрики («Весела сторінка», «Знай історію свого народу!» («Вивчай історію свого народу»), «Поміркуймо трохи!» («Подумайте!», «Подумаймо трошки!»), «Наші читачі пишуть» («Читачі пишуть»)).

Важливим складником архітекtonіки ілюстрованого місячника для дітей «Соняшник» є задум зворотного зв'язку зі своїми читачами, втілений у рубриці «Наші читачі пишуть» («Читачі пишуть»). Переважно це листи маленьких читачів, які діляться своїми успіхами, розповідають про Канаду дітям інших країн, про святкування Різдва, пропонуючи іншим читачам поділитися такою інформацією (1960. Лютий, ч. 50); про святкування Великодня (1959. Квітень / Травень, ч. 40/41); висловлюють враження про шевченківські урочистості у школі, захоплено розповідають про свої хобі (1960. Травень / Червень, ч. 53/54); про влаштування учнями святкування шостої річниці української школи в австралійському Ньюпорті (1959. Вересень, ч. 45); про пригоду в літньому таборі (1959. Липень / Серпень, ч. 43/44); про своє навчання (1959. Червень, ч. 42) і т. ін. Розповідь дванадцятилітнього читача Б. Коби з канадського Лондона «На фармі» (1958. Грудень, ч. 36) не вміщено в цій рубриці, хоча за формальними ознаками (авторизація юного дописувача, місце його проживання) могло би бути представлено.

Подекуди в часописі подаються завдання дітям, відповіді на які публікуються в наступних номерах. Наприклад, загадки надруковані у квітневому числі 1957 р., а розгадки – на останній сторінці наступного, травневого, числа.

Пізнавальну та розвиваючу функцію має завдання до малюнка О. Канюки, де зображено

пам'ятник у с. Богінщині на Полтавщині (1957. Березень, ч. 15). У травневому числі редактор у дописі «Кому збудовано цього пам'ятника» інформує про переможців, правда, очікуваних десяти імен не було, бо надіслали листи тільки четверо, всі відповіді були правильними (1957. Травень, ч. 16). Відповідь редактора журналу читачкам Катрусі та Любі Шевченко «з Енфілд Гетіс, Південна Австралія» вміщена в червневому числі (1957. Червень, ч. 18).

П. Волиняк не тільки повідомляє про тих, хто правильно розгадав хрестиківку «Твори Т. Шевченка», а й похвалить за грамотне письмо, нагадає про важливість самостійного виконання завдань (1959. Квітень / Травень, ч. 40/41).

Спонукою до співпраці та водночас до самоорганізації є таке звертання редактора часопису: «Пишіть у “Соняшник”, присилайте фота з ваших шкіл. От напишіть як ви відсвяткували Великдень. Тільки **пишіть самі** (тут і далі виділення в цитатах належать їх авторам. – М. Я.), без допомоги батьків і вчителів» (1959. Квітень / Травень, ч. 40/41); «Діти, напишіть у “Соняшник”, як ви шанувували сторіччя з дня смерті Тараса Шевченка. Напишіть, які Шевченкові твори ви читали, які його вірші ви знаєте напам'ять» (1961. Березень, ч. 63).

Знахідкою редактора є публікація світлин своїх читачів. Як правило, це колективні фото учнів українських шкіл в українській діаспорі (у бельгійському Льежі (1956. Січень, ч. 1); «Група школярів української школи православної церкви в Гамільтоні, Онтаріо, Канада під час шкільного концерту» (1956. Червень, ч. 6); група учнів (вчителька – п. Тарнавська) музичної школи в Мельбурні (Австралія) (1956. Жовтень, ч. 10); балетної групи української школи в Аделаїді (Австралія) (1957. Травень, ч. 17); «при православної громаді св. Андрія Первозванного у Західньому Торонті, Канада, із своїм учителем о. прот. М. Овчаренком» (1958. Липень / Серпень, ч. 31/32); при православної церкві св. Покрови в канадському Монреалі (в журналі – Монреаль. – М. Я.) (1958. Жовтень / Листопад, ч. 34/35); «Українська школа ім.Т.Шевченка в місті Ньюпорт, Вікторія, Австралія» (1959. Лютий, ч. 38); «Українська школа “Буковина” при Буковинській православної церкві Святої Трійці у столиці Канада – Оттава» (1959. Грудень, ч. 48); «в Гораті (Тасманія)» (1961. Березень, ч. 63); «в Брукліні (біля Мельбурну, Австралія)» (1961. Березень, ч. 63)). Чимало світлин ілюструють, як активно відпочивають юні читачі, беруть участь у різнопланових конкурсах. Напр., «Відпочинковий дитячий табір торонтонського православного осередку “Київ”» (1956. Червень, ч. 6); сцени з п'єси-казки «Орися» Л. Петрушевської, вчительки «Рідної школи» в австралійському Канберрі (в журналі – Канберрі. – М. Я.), поставленої її учнями (1956. Жовтень, ч. 10); «Шкільна ялинка української школи у Льежі (Бельгія)» (1957. Лютий, ч. 14); сцена з вистави «Лісова казка» Рідна Школа ім. Т. Г. Шевченка в Сант Албане (Австралія) (1958. Березень, ч. 27); виступи дітей на святі матері в українській школі «у Брукліні біля Мельбурну, Австралія» (1958. Липень / Серпень, ч. 31/32); світлина Людмили Вересай, учениці української школи «ім. Митрополита А. Шептицького

в Мельбурні, Австралія», яка «здобула другу нагороду на балі-конкурсі на українській стрій» (1957. Лютий, ч. 14); фото 13-літньої читачки Галі Нитченко, чиїми малюнками проілюстровано оповідання М.Йогансена «Вовки та верблюденята» (1957. Жовтень, ч. 22), «вона закінчила 5 клас української школи, а зараз дуже гарно вчиться у другій класі англійської гімназії» (1957. Жовтень, ч. 22); «Хор української рідної школи ім. Ів. Франка в Саншайті, Австралія, що здобув першу нагороду, на балю-концерті, улаштованому Українською Шкільною Радою провінції Вікторія в Мельбурні. Керівник хору – пані Марія Липкевич» (1957. Червень, ч. 18); «Частина учнів української школи в Саншайті з керівником школи Д.Носярою (Австралія) на концерті для батьків» (1957. Червень, ч. 18); «Дівочий двоголосий ансамбль хору “ЛАСТІВКА” української школи в Синшайні (біля Мельбурну, Австралія) під керівництвом Лідії Гаєвської. З виступу на шкільному концерті» (1959. Лютий, ч. 38); «Українська школа в Ньюпорті, Австралія, відсвяткувала своє шестиріччя. З цієї нагоди учні влаштували великий шкільний концерт» (1959. Квітень / Травень, ч. 40/41).

Часто світліни супроводжуються коментарем: «Усі без винятку учні школи читають “Соняшник”».

П. Волиняк висловлює подяку малим читачам за допомогу журналові (1959. Січень, ч. 37), вітає із християнськими святами: «УСІХ ЧИТАЧІВ “СОНЯШНИКА” ВІТАЄМО З СВЯТОМ РІЗДВА ХРИСТОВОГО, БАЖАЄМО ЇМ УСІМ ГАРНО КОЛЯДУВАТИ І БАГАТО УСПІХІВ У НАВЧАННІ В НОВОМУ РОЦІ» (1959. Січень, ч. 37); «УСІМ НАШИМ ЧИТАЧАМ БАЖАЄМО РАДІСНОГО ВЕЛИКОДНЯ, ВІТАЄМО УСІХ РАДІСНИМ УКРАЇНСЬКИМ ПРИВІТОМ – ХРИСТОС ВОСКРЕС! – ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!» (1959. Квітень / Травень, ч. 40/41).

Однак поза увагою редактора інші важливі та цікаві для дітей пропозиції, як-от організація різноманітних конкурсів на кращий дитячий малюнок чи художній текст і відповідно публікація творів переможців, нагороди (українською книгою, річною підпискою часопису), заохочення до цих задумів дорослих, що сприяло б покращенню фінансового становища видання. Такі акції спонукали б до активної пізнавальної та комунікативної діяльності юних читачів.

Редактор і видавець місячника для дітей намагався привабити своїх читачів насамперед змістовим наповненням. Серед здобутків журналу – пізнавальна рубрика «Знай історію свого народу!» («Вивчай історію свого народу»). Опубліковані в ній матеріали мають науково-популярний характер. Їхня мета – наголосити на державотворчій традиції українського народу; закономірно, що увага редактора спрямована до історії Київської Русі, козацької доби, періоду УНР. Авторство статей (до речі, не завжди зазначене) належить редактору П. Волиняку. На чільному місці в редакційному задумі – релігійне виховання українських дітей. Цій меті підпорядковане представлення науково-популярних публікацій митрополита Іларіона. Закономірно, що різдвяні та великодні святкування стають визначальними у концепції січневих і квітневих / травневих чисел відповідно.

Календарно-тематичний принцип у формуванні змісту, як правило, обумовлений пам'ятними датами в історії української державності та культури. Березневі номери «Соняшника» приурочені постаті Т. Шевченка. Мета таких випусків – наблизити канон національного класика до дитячого сприйняття. Закономірно, що ювілейного 1961 р. простежується особлива увага редактора місячника для дітей до життя і творчості Т. Шевченка. У рік столітнього ювілею І. Франка – до життя та творчості українського Титана праці. Показово є замітка редакції часопису, тобто П. Волиняка, «Століття з дня народження Івана Франка» (1956. Жовтень, ч. 10). У лютневих і серпневих числах «Соняшника» часто вміщена поезія Лесі Українки. 1958 р. вміщена науково-популярна стаття П. Волиняка «Леся Українка» (1958. Липень / Серпень, ч. 31/32), в якій подано основні факти біографії письменниці, особлива увага звернена на дитячі роки, рівень її освіченості; зазначено на патріотичних мотивах її творчості. Примітним є навчально-виховне завершення тексту: «У цьому році українці всього світу відзначають 45 років з дня смерті Лесі Українки. Найкращою пам'яткою для поетки буде вивчення її творів» (1958. Липень / Серпень, ч. 31/32). Публікація супроводжена репродукцією портрета Лесі Українки (художник – Г. Радченко).

Національно-патріотичне виховання дітей досягається в редакторській політиці П. Волиняка і завдяки популяризації «Пласту», як за допомогою художніх творів (оповідання І. Боднарчука «Ми тут перші», поезії Віри Ворскло «Наш табір», «Ранок» (1957. Червень, ч. 18)), так і завдячуючи публікації учасниці національного скаутського руху Г. Нитченко «У шатрі “Пантер”. Із пластового щоденника» (1958. Квітень, ч. 28).

Виховну мету має і рубрика «Весела сторінка», представлена в окремих числах часопису (1956. Лютий, ч. 2; 1958. Травень, ч. 29; 1958. Вересень, ч. 33). Подекуди гумористичні твори друкуються поза названою рубрикою (1958. Квітень, ч. 28; 1958. Жовтень / Листопад, ч. 34/35; 1960. Березень, ч. 51; 1960. Жовтень / Листопад, ч. 58/59; 1961. Травень / Червень, ч. 65/66).

Логічне мислення розвивають завдання рубрики «Поміркуймо трохи!» (інші назви рубрики – «Подумайте!», «Подумаймо трошки!»). Напр., «Хрестиківка» (1959. Лютий, ч. 38), «Малюнок-загадка “На букву А”» (1959. Червень, ч. 42); «Кіт і миші. Головоломка (Завдання до малюнка)» (1959. Вересень, ч. 45); «Загадки» (1957. Квітень, ч. 16); математична гра (1957. Листопад, ч. 23), «Зимові загадки» (1957. Грудень, ч. 24); «Вчися малювати по клітинках» (1958. Березень, ч. 27).

Любов до природи – один із провідних тематичних спрямувань «Соняшника», зреалізований переважно в художніх творах і науково-популярних статтях. Тексти супроводжені ілюстраціями. Така специфіка забезпечує водночас і виховну, і пізнавальну, і естетичну функції. Календарний принцип у змістовому наповненні часопису обумовив відповідну закономірність: колообіг часу – колообіг природи.

На сторінках журналу для дітей П. Волиняк у різний спосіб нагадував про передплату, рекламу видання. Як саморекламу можна розцінювати світліну на останній сторінці обкладинки,

де зображено дитину у віці до трьох років; фото супроводжує підпис «Тільки я “Соняшника” не маю...» (1956. Лютий, ч. 2). Найчастіше редактор звертався до батьків: «**Батьки й матері! Вчасно відновіть передплату на “Соняшник” – не пошкодуйте 25-30 центів на місяць на журнал. Це найменший видаток на вашу дитину!**» (1959. Лютий, ч. 38); «**Батьки і вчителі! Подбайте про віднову передплати “Соняшника” для Ваших дітей! Подбайте, щоб “Соняшник” був у кожній дитині!**» (1959. Грудень, ч. 48). Як бачимо, тексти виділені напівжирним шрифтом, що сприяє їхньому візуальному вирізненню.

Привертає увагу така змодельована редакційною ситуація: «Батьки! Вчасно відновіть передплату на “Соняшник”. Журнал – це **найменший видаток** на Вашу дитину – він коштує **лиш одного цента** на день. Невже Вам шкода цента на день, щоб потім, – у випадку найбільшого нещастя в родині, коли Ваші діти не вмітимуть розмовляти мовою Ваших батьків, дідів і прадідів, сказати: я зробив, усе, що міг!»

А від такого нещастя на чужині ніхто не гарантований.

Чекаємо на відновлення передплати!» (1959. Січень, ч. 37).

На сторінках часопису П. Волиняка «Нові Дні» періодично інформувалося про продаж річних комплектів місячника для дітей «Соняшник».

Можна категорично твердити, що всі матеріали ілюстрованого місячника для дітей «Соняшник»

об'єднані задумом естетичного виховання. Так, художні та науково-популярні тексти характеризуються образністю, багатством художніх засобів. Розповіді про красу природи і людських взаємин, ілюстрації сприяють формуванню естетичного ідеалу юних читачів. «Українська вільна дитяча література – книжка й преса – мусять бути поставлені на якнайвищому літературному рівні і мусять мати високий рівень мистецького оформлення» [6, с. 390], – наголошувалося в резолюції Конференції Працівників Дитячої Літератури. Однак на той час видання ілюстрованого місячника для дітей «Соняшник» вже належало історії.

Висновки і пропозиції. Журнал «Соняшник» для П. Волиняка – платформа для формування національно свідомого молодого покоління українців, виховання морально-етичних чеснот, пропагування здорового способу життя. Науково-популярні матеріали з історії України, об'єднані державотворчою ідеєю, статті про життя та діяльність визначних постатей політики, культури та мистецтва, популяризація художніх творів українських письменників, опубліковані як у рубриці «Знай історію свого народу!» («Вивчай історію свого народу»), так і поза нею, – все це складники патріотичного виховання редакторської політики. «Соняшник» – видання, яке забезпечувало християнсько-релігійне, національно-патріотичне, етичне та естетичне виховання.

У перспективі доречно проаналізувати науково-популярні публікації П. Волиняка.

Список літератури:

1. Боровик М. Українсько-канадська преса та її значення для української меншини в Канаді. Мюнхен, 1977. 344 с.
2. Волиняк П. Дніпро (читанка для 5 класи). Торонто: Нові Дні, 1953. 112с.
3. Волиняк П. Лани: читанка для IV класи та позашкільного читання. Торонто: Нові Дні, 1952. 96 с.
4. Кедрин І. Минуле й сучасне української преси (Доповідь на зустрічі Мистців Америки й Канади в Торонті). Свобода. 1954. Чч. 143, 144.
5. Лешко У. «Соняшник» – дитячий журнал українських емігрантів у Канаді (50–60 рр. ХХ століття) [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.kyuu.edu.ua/wsc/toms/09/074-076.pdf>.
6. РЕЗОЛЮЦІЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ ДИТЯЧОЇ ЛІТЕРАТУРИ // Перший Світовий Конгрес Вільних Українців. Матеріали. Вінніпег; Нью Йорк; Лондон: Видання Секретаріату Світового Конгресу Вільних Українців, 1969. С. 390-392.
7. Сидоренко О. Дитячі та пластові видання у європейських таборах переміщених осіб (Німеччина, Австрія, 1945–1950) [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://vuzlib.com/content/view/1543/43/>.
8. Що повинна прочитати українська дитина? Список книжок для дітей дошкільного і шкільного віку. Торонто, 1957. 32 с.

Яблонский М.Р.

Восточноевропейский национальный университет
имени Леси Украинки

ИЛЛЮСТРИРОВАННЫЙ ЕЖЕМЕСЯЧНИК ДЛЯ ДЕТЕЙ «СОНЯШНИК» («ПОДСОЛНУХ»): ОРГАНИЗАЦИОННЫЙ АСПЕКТ

Аннотация

На материале иллюстрированного ежемесячника для детей «Соняшник» («Подсолнух») (Торонто, 1956–1961) исследована специфика организационной работы редактора Петра Вольняка. Сакцентирована роль названия издания. Проанализированы такие составляющие архитектоники журнала, как замысел обратной связи с читателями, особенности содержания. Выявлены редакционно-издательские недостатки журнала. Отмечена специфика работы редактора с подписчиками издания.

Ключові слова: «Соняшник» («Подсолнух»), преса діаспори, дитячий журнал, рубрика, реклама.

Yablonskyy M.R.

Lesya Ukrainka Eastern European National University

**ILLUSTRATED MONTHLY MAGAZINE FOR CHILDREN «SONIASHNYK»
(«SUNFLOWER»): ORGANIZATIONAL ASPECT**

Summary

On the material of the Illustrated monthly Magazine for Children "Sunflower" (Toronto, 1956–1961), the specific of the organizational work of the editor of Peter Volyniak was researched. It is focus on the title of the publication. The following components of the journal's architectonics are analyzed, such as the idea of feedback from readers, the features of content. Editorial and publishing issues of the journal are found out. It is emphasized on the specifics of the editor's work with subscribers.

Keywords: «Soniashnyk» («Sunflower»), diaspora press, children's magazine, rubric, advertising.